

ikke i Danmark, denne person ville blive anholdt.

Med hensyn til Schengenreglernes konsekvenser for borgere inden for den nordiske pasunion er det da selvfølgelig helt relevant at få at vide, om konventionens artikel 45 har den konsekvens, at eksempelvis svenskere skal medbringe deres pas til Danmark, fordi de fremover vil være tvunget til at legitimere sig ved indlogging på hoteller, eller om noget tilsvarende vil gøre sig gældende for danskere, som er på ferie i Sverige.

Jeg har i hvert fald fem svar, som er givet til hr. Keld Albrechtsen i november-december sidste år på lige nøjagtig det spørgsmål, og jeg er da også enig med hr. Keld Albrechtsen i, at en udhuling af den nordiske pasunion i den retning selvfølgelig ikke er ønskelig. Men regeringen har altså også gang på gang afvist, at nordiske statsborgere skulle blive udsat for et sådant krav, og det vælger vi altså i CD at stole på.

Så CD ser som sagt frem til den 25. marts, som jeg allerede sagde i min indledning.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre er vi også tilfredse med, at Schengensamarbejdet endelig bliver implementeret for Danmarks vedkommende i slutningen af marts måned. Det er i virkeligheden afslutningen på en meget, meget lang og lidt pudsig historie, som får sin foreløbige afslutning i slutningen af marts.

Det startede alt sammen med EU, som ønskede en grænsekontrollkonvention for mange, mange år siden, hvor man skulle ophæve grænsekontrollen mellem de indre grænser. Men på grund af uoverensstemmelser mellem Spanien og England i forbindelse med Gibraltar lykkedes det aldrig nogen sinde at få denne konvention færdiggjort.

Fem lande besluttede derpå, at de uanset det udestående skænderi mellem Spanien og Storbritannien ville slå sig sammen og lave en konvention, hvor de afskaffede grænsekontrollen mellem deres indre grænser. Disse fem Schengenlande var altså dem, der lagde grundstenen til det Schengensamarbejde, som så siden blev udvidet.

Fra dansk side sagde vi i mange år: Vi ønsker ikke at være med i Schengensamarbejdet, fordi vi netop har det nordiske passamarbejde, den nordiske pasunion, som gør, at vi kan rejse frit mellem de nordiske lande uden paskontrol. På det tidspunkt var Danmark det eneste nordiske

medlemsland i EU, og vi ville derfor risikere, at den dansk-svenske eller den dansk-norske grænseovergang dermed blev en ydre grænse, som skulle kontrolleres ekstra effektivt, hvilket ville udmelde Danmark fuldstændigt af den nordiske pasunion.

Men i 1995, hvor Sverige blev medlem af EU, skete der pludselig noget. Sverige og Finland erklærede nemlig, at de gerne ville være med i Schengenaftalen, hvis det kunne kombineres med en indlemmelse eller med en stadig fortsættelse af den nordiske pasunion. Men så længe Norge og Island ikke var med, var det ikke praktisk gørligt. Hvem forestillede sig, at man skulle lave en ydre grænse mellem Schengenlandene på den ene side og de nordiske lande på den anden side, midt ned igennem den skandinaviske halvø? Nej, det ville være et fuldstændigt urealistisk foretagende.

På et møde i Nordisk Råd i Island for nogle år siden erklærede Norge og Island så, at de gerne ville være med i Schengenaftalen, for derved kunne de undgå, at Danmark pludselig kom til at ligge som en øde ø omgivet af Finland, Sverige og Tyskland, som hver for sig var med i Schengen, og Norge, som ikke var det.

Derved blev det sådan, at Norge og Island fik en særlig aftale med Schengenlandene, og at alle EU-landene på det europæiske fastland kunne tilslutte sig Schengenaftalen, og samtidig kunne vi så bevare den nordiske pasunion. På den måde er hele Norden nu med i Schengenaftalen. Man kan også sige, at det nordiske samarbejde er blevet udstrakt til at omfatte mange flere europæiske lande.

Fra radikal side synes vi, det er smuk løsning, der er fundet. Vi har været glade for, at det lykkedes at få Norden samlet med i Schengenaftalen, så de principper om fri passage over de indre grænser, som vi har været så glade for på nordisk plan, også bliver udstrakt til at trække andre europæiske lande ind.

Formålet er selvfølgelig at lette passagen over de indre grænser og gøre det sværere at passere ind i området og så samtidig eller efterfølgende sørge for, at der er et samarbejde om kriminalitetsbekæmpelse, som hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere har sagt helt klart er en konsekvens af, at når det bliver lettere at passere de indre grænser i et område, bliver det også lettere for kriminelle elementer at bevæge sig over grænserne; derom skal der ikke være nogen tvivl.

Fordelene ved samarbejdet er selvfølgelig, at der er fri passage over de indre grænser. Det er